

Grupp 2

FCI-nummer 145

FCI-standard på tyska publicerad 2002-09-20

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1996-01-04

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-05-17

LEONBERGER

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för LEONBERGER

**Ursprungsland/
hemland**

Tyskland

Användningsområde

Vakt-, sällskaps- och familjehund

FCI-klassifikation

Grupp 2, sektion 2:2

Bakgrund/ändamål

Mot slutet av 1830- och början av 1840-talen korsade Heinrich Essig, rådman i Leonberg utanför Stuttgart, en svart-vit newfoundlandstik med en sk "barry-hane" från klosterhärbärgets Grosser Sankt Bernhard. Senare användes även en pyrenéerhund. Resultatet blev mycket stora hundar med övervägande lång, vit päls. Essigs mål var att få fram en lejonliknande hund. Lejonet är det djur som finns i staden Leonbergs stadsvapen. De första hundar som verkligen kallades för leonberger föddes 1846. I dessa hundar förenades de framstående egenskaperna hos de raser de härstammade från. Redan en kort tid därefter kom många av dessa hundar från Leonberg att säljas över hela världen som statussymboler. Mot slutet av 1800-talet hölls rasen i Baden-Württemberg företrädesvis som gårdshund. Dess vakt- och dragegenskaper var mycket uppskattade. Under båda världskrigen och i efterkrigstidens nödar minskade antalet avelsdjur dramatiskt. Idag är leonberger en utmärkt familjehund, som uppfyller alla krav dagens moderna livsstil kan ställa på den.

Helhetsintryck

I enlighet med sitt ursprungliga användningsområde skall leonberger vara en mycket stor, kraftig och muskulös men samtidigt elegant hund. Rasen kännetecknas av en harmonisk kroppsbyggnad och ett självmedvetet och lugnt men samtidigt livligt sätt. I synnerhet hanhundar skall vara imponerande och kraftfulla.

**Viktiga
måttförhållanden**

Förhållandet mellan nosparti och skalle skall vara cirka 1:1. Mankhöjden i förhållande till kroppslängden skall vara som 9 till 10. Bröstdjupet skall motsvara ca 50 % av mankhöjden.

Uppförande/karaktär

Leonberger är en utmärkt familjehund och trevlig kamrat som anpassar sig väl till dagens boende- och levnadsförhållanden. Den utmärker sig genom sin utpräglade vänlighet och är en behaglig, följsam och orädd följeslagare i alla situationer. Dess karaktär ska präglas av självsäkerhet, upphöjd oberördhet, måttlig energinivå (men med leklust), beredvillighet att underordna sig, god inlärningsförmåga, uppmärksamhet. En leonberger skall aldrig vara skygg, aggressiv eller påverkad av ljud.

Huvud

Huvudet skall som helhet vara mer djupt än brett och snarare långsträckt än kompakt. Huden på huvudet skall genomgående vara stram, utan pannrynkor.

Skallparti	
Skalle	I profil och framifrån sett skall skallen vara föga välvd. Skallens grovlek skall vara i proportion till kropp och extremiteter; den får dock inte vara tung. Bredden vid skallens bakre del skall inte vara påtagligt större än vid ögonen.
Stop	Stopet skall vara tydligt markerat men måttligt sluttande.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart.
Nosparti	Nospartiet skall vara ganska långt. Det skall inte vara spetsigt. Nosryggen skall vara jämbred. Den skall inte vara konkav utan hellre svagt välvd (s.k. baggnos).
Läppar	Läpparna skall vara åtliggande och svarta med slutna mungipor.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga med ett perfekt, regelbundet och fulltaligt saxbett. (Avsaknad av M3 tolereras.) Tångbett är tillåtet. Det skall inte finnas någon inbuktning i underkäken vid hörntänderna.
Kinder	Kinderna skall endast vara svagt markerade.
Ögon	Ögonen skall vara ljust till mörkt bruna, ju mörkare desto bättre. De skall vara medelstora och ovala, varken djupt liggande eller utstående. De skall inte heller vara för tätt eller för brett placerade. Ögonkanterna skall sluta väl an och bindehinnorna skall inte synas. Ögonvitorna (den synliga delen av senhinnorna) skall inte vara rödfärgade.
Öron	Öronen skall vara ansatta högt men inte för långt bak. De skall vara hängande, medelstora, åtliggande och fylliga.
Hals	Halsen skall mjukt övergå i manken och hellre vara lång än kort. Den får inte ha lös hud eller hakpåse.
Kropp	
Manke	Manken skall vara markerad, i synnerhet hos hanhundar.
Rygg	Ryggen skall vara stram, plan och bred.
Ländparti	Länden skall vara bred, kraftig och välmusklad.
Kors	Korset skall vara brett, sluttande, ganska långt och mjukt avrundat med en flytande övergång i svansansättningen. Hunden får absolut inte vara överbyggd.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred, djup och nå minst till armbågen. Den

	skall inte vara tunnformad utan snarare oval.
Underlinje och buk	Buken skall endast vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara rikligt behårad. I stående skall svansen hänga rakt ner. I rörelse skall den endast vara lätt uppåtböjd och helst inte bäras över rygglinjen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Framstället skall vara mycket kraftigt, i synnerhet hos hanhundar. Frambenen skall vara raka. De skall vara parallellt ställda, inte marktrånga.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, tillbakalagda och väl musklade. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall inte vara alltför trubbig.
Överarm	Överarmarna skall vara långa och väl musklade.
Armbåge	Armbågarna skall vara tätt åtliggande.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara kraftiga och fasta. Framifrån sett skall de vara raka och från sidan sett nästan lodräta.
Framtassar	Framtassarna skall peka rakt fram (de får varken vara inåt- eller utåtvridna). De skall vara rundade och slutna med väl välvda tår och svarta trampdynor.
Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara mycket kraftigt, i synnerhet hos hanhundar. Bakbenen skall bakifrån sett vara parallella och inte för tätt ställda. Hasor och tassar får varken vara inåt- eller utåtvridna.
Lår	Låren skall vara ganska långa, snedställda och försedda med kraftig muskulatur.
Knäled	Lår och underben skall bilda en tydlig vinkel.
Has/hasled	Hasorna skall vara kraftiga. Vinkeln mellan underben och mellanfot skall vara tydlig.
Baktassar	Baktassarna skall vara framåtriktade. De skall vara något avlånga, med välvda tår och svarta trampdynor.
Rörelser	Rörelserna skall vara marktäckande och regelbundna i alla gångarter, med god steglängd fram och gott påskjut bak. Benen skall föras på en rak linje i skritt och trav, såväl framifrån som bakifrån sedda.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara medelmjuk till grov, lång och riklig. Den skall vara åtliggande och får aldrig dela sig. Trots en tät underull skall man kunna ana kroppens konturer. Pälsen skall vara rak men lätt vågig päls är dock också tillåten. På hals och bröst skall pälsen - i synnerhet hos hanhundar - bilda en man. Frambenen skall vara försedda med fanor och det skall finnas uttalade byxor på bakbenens baksida.

Färg

Lejongul, röd, rödbrun; även sandfärgad (blekt gul, crèmefärgad) och alla kombinationer därav, dock alltid med svart mask. Svarta hårspetsar är tillåtet. Hundens grundfärg får dock inte verka svart. Ljusare nyanser i grundfärgen får förekomma i pälsen på svansens undersida, halskråset samt behängen på fram- och bakben, men får inte vara så avvikande att de stör harmonin med pälsens grundfärg. En liten vit bröstfläck eller smal strimma på bröstet tolereras, liksom vita hårstrån på tårna.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 72–80 cm, idealhöjd 76 cm
Tik: 65–75 cm, idealhöjd 70 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

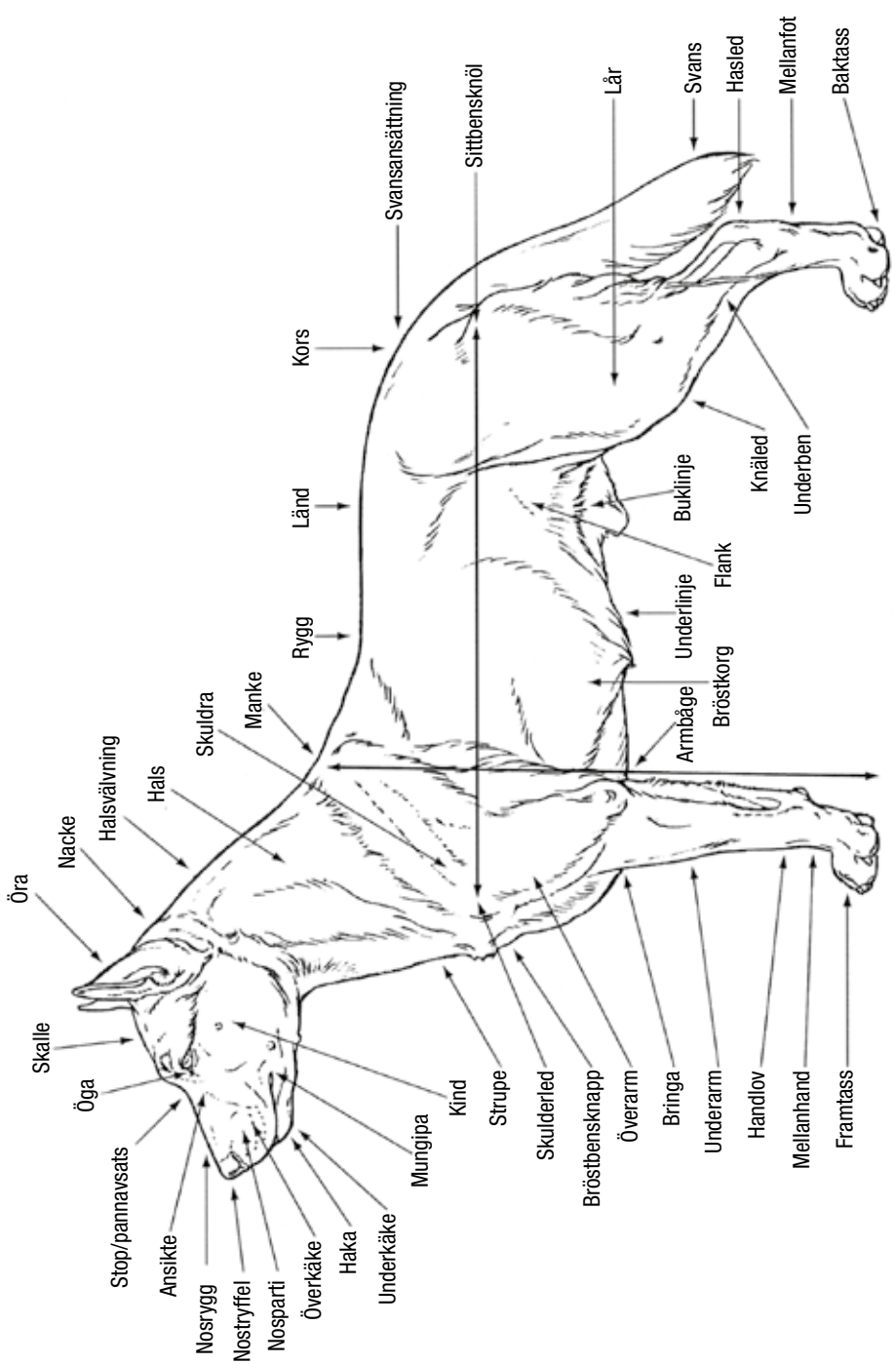
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Svåra anatomiska fel (t ex starkt uttalad kohasighet, markerad karprygg, påtaglig svankrygg, extremt utåtvridna framtassar, helt otillfredsställande vinklar i skuldra, armbåge, knä eller has).
- Brun nostrifyffel.
- Kraftig pigmentförlust på läpparna.
- Tandbortfall (undantaget avsaknad av M3), överbett och underbett, andra bettfel.
- Ögon som inte är bruna.
- Entropion, ektropion.
- Starkt ringlad svans eller för högt burens svansringla.
- Bruna trampdynor.
- Päls som är lockig eller krullig.
- Felfärgade hundar (brun med brun nostrifyffel och bruna trampdynor, svart med tanteckning, svart, silverfärgad, viltfärgad).
- Total avsaknad av svart mask.
- Alltför stora inslag av vitt i pälsfärgen (på tårna upp över på mellanhanden, bröstfläck som är större än en hand, vitt på andra ställen).

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964